

[Bertel Dahlgaard.]

skitse ikke er blevet fremlagt direkte for tinget; jeg forstår meget godt hans tankegang. Jeg har ment, at det konservative parti selv måtte råde for, på hvilken måde denne skitse skulle frem, og jeg gør det ærede medlem hr. Søren Olesen opmærksom på, at denne skitse er afleveret — af det konservative parti må jeg gå ud fra — til Berlingske Tidende, og at den stod i sin helhed deri torsdag den 21. marts, og der er i øvrigt det morsomme ved det, at torsdag den 21. marts, altså dagen før betænkningen endeligt blev afgivet, offentliggør Berlingske Tidende denne samlede plan, der altså først er fremkommet dagen før, og så siges det i bladet neden under offentliggørelsen: denne plan indgår i folketingsudvalgets forhandlinger.

Altså, bladet har opfattet det som noget fuldkommen selvfølgeligt, at det, det ærede medlem ønskede skulle ske her i tinget, nemlig en grundig behandling af hans såkaldte antiinflationplan, det vil nu ske, idet den vil indgå i folketingsudvalgets forhandlinger og blive behandlet dér. (*Poul Møller*: Ja!). Ja men det er det, der sker nu, det er det, jeg sørger for kommer til at ske. Hvorfor er man i det hele taget så misfornøjet med mig? Jeg kan ikke forstå, hvorfor både det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen og det ærede medlem hr. Poul Møller er så påfaldende misfornøjede med, at jeg sørger for, at tingene kommer til at foregå på en virkelig rimelig måde under folketingets behandling af disse sager.

Alfred Jensen: Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde opmærksom på, at som vort ændringsforslag under nr. 1 er affattet, betyder det, at der skal gives et nedslag i skatteansættelsen på 1 000 kr. Jeg erkender, at således som det står, kan man kun få dette ud af det. Det har imidlertid ikke været forslagsstillernes hensigt, og når det alligevel ser sådan ud, skyldes det en fejl, der har sneget sig ind. Der skal ikke stå „skatteansættelsen“, men bare „ansættelsen“. Det er altså en trykfejl, og det beder jeg undskyldt. Fejlen skyldes vel også, at vi har fået betænkningen her i weekenden; der har ikke været tid til at læse korrektur

på ændringsforslagene. Hvis der havde været det, ville forslaget have fået samme affattelse som det ændringsforslag, vi tidligere har stillet vedrørende ligningsloven, og som var i overensstemmelse med ligningslovens bestemmelser om nedslagsbeløb for 65-årige o. s. v.

Dernæst vil jeg gerne sige, at denne debat har slået fast, at tøjskatten og de øvrige forbrugsafgifter, vi fik samtidig, skal opretholdes, men at dette ikke må få indflydelse på arbejderne lønninger gennem pristallet; arbejderne skal altså berøves den forhøjelse, der ville komme, hvis forholdet fik indflydelse på pristallet, enten det så skal ske ved en forfalskelse af pristallet, eller det skal ske gennem en forlængelse af ordningen med sparebeviser. Det var jo et forhold, som vi forud var bekendt med, men jeg har alligevel rejst spørgsmålet her, og jeg synes også, det bør besvares, for det gælder jo alle dem, der har 4 000 kr. i skattepligtig indkomst og derunder, der hidtil kontant har fået 40 og 20 kr., henholdsvis forsørgere og ikke forsørgere. Hvordan stiller partierne sig med hensyn til dem? Det drejer sig jo om en stor gruppe af medborgere, over 300 000. Vil venstre og de konservative ikke være med til at give dem de beløb, der her er tale om? Vil man ikke holde dem med de små indkomster skadesløse? Hvis man er af den opfattelse, at de skal holdes skadesløse, kunne man lige så godt ordne dette spørgsmål med det samme. Regeringens stilling er der ingen tvivl om, den har jo fremsat dette forslag. Det forekommer mig, at på dette område må vi også have klarhed. Som debatten har formet sig her, kan man få den opfattelse, at det ikke alene er lønmodtagerne, men også rentemodtagerne, der skal rammes, og det er dog alt for urimeligt. Det er dog et spørgsmål, der har interesse for mange tusinde her i landet og ikke mindst den del af befolkningen, der er dårligst stillet. Får man ikke noget svar herpå, må man gå ud fra, det er meningen, at denne del af borgerne også fremefter skal bære den fulde byrde af tøjskatten og de andre afgifter.

Dernæst forekommer det os også, at det spørgsmål bør besvares, som jeg rejste angående indfrielse af sparebeviserne til personer, der er over 70 år.